

JOURNAAL VAN DE STICHTING PRINS LAURENT

UIT ONZE DISPENSARIA

GAAN ER DISPENSARIA OPENGAAN IN CHINA NAAR HET MODEL VAN DEZE VAN DE STICHTING ?

In maart ll. heeft Z.K.H. Prins Laurent, voorzitter van de Stichting, geantwoord op de wens van Z.E. de heer Guan Chengyan, ambassadeur van China in België om een bezoek te brengen aan het dispensarium van Brussel van de Stichting. Een dergelijke vraag heeft ons bijzonder verheugd omdat ze getuigt van een duidelijke belangstelling voor onze actie en het feit dat de Stichting Prins Laurent steeds meer erkenning krijgt, ver over de grenzen van ons land, niet enkel in Europa maar zelfs in China.

Samen met zijn echtgenote die evenveel gehecht is aan dieren als hij, heeft Z.E. de heer Guan Chengyuan een bezoek gebracht aan het dispensarium van Brussel, begeleid door Z.K.H. Prins Laurent, voorzitter van de Stichting, en dr. Jean Bastien, gedelegeerd bestuurder, onder de belangstelling van talrijke Chinese journalisten voor televisie en de geschreven pers evenals persagentschappen die zich verplaatst hebben om dit evenement in de Chinese pers uitgebreid voor te stellen.

Met zo'n geestdrift en duidelijke belangstelling voor de sociale actie

van de Stichting, kan men zich dus afvragen of de dispensaria van de Stichting Prins Laurent binnenkort "geen staartje krijgen in China".

Z. E. de heer Guan Chengyuan was erg enthousiast over zijn bezoek en was zo vriendelijk om ons zijn indrukken mede te delen.

"Ik was zeer tevreden dat ik de gelegenheid heb gehad de Stichting Prins Laurent te bezoeken. Ik sta erop om Prins Laurent nogmaals hartelijk te danken voor zijn uitnodiging en zijn gezelschap gedurende het ganse bezoek dat een diepe indruk op mij heeft nagelaten. Ik moet zeggen dat het een prachtig bedrijf is dat zo'n stichting heeft opgericht en onderhoudt, waar medische diensten van hoge kwaliteit voor dieren worden aangeboden, en in het bijzonder voor de dieren die het gezelschap zijn van kansarme mensen. Dit toont niet enkel aan dat er genegenheid bestaat voor kleine dieren maar -wat veel belangrijker is- voor personen in nood."

Op de vraag of men zou kunnen overwegen dergelijke dispensaria in China op te richten, heeft de ambas-

Van rechts naar links, Z.K.H. Prins Laurent, Z.E. de ambassadeur van China de heer Guan Chengyuan en zijn echtgenote Mevrouw Hu Zuzhen, en eveneens Dr. Jean Bastien, gedelegeerd bestuurder.

sadeur van China geantwoord: "In China hebben wij eveneens een aantal dierenklinieken. Enkel al in Peking zijn er niet minder dan 95 officieel erkende dierenklinieken. En het is interessant om te vermelden dat er internet sites gemaakt werden voor hen die gezelschapsdieren hebben. Dankzij die sites kunnen eigenaars van dieren zeer veel informatie vinden over hoe ze hun gezelschapsdier kunnen opvoeden en verzorgen. Ik weet niet juist hoeveel dierenklinieken gratis verzorging aanbieden maar ik denk en ik hoop dat er uitwisseling van ideeën en ervaringen over de manier waarop men voor de dieren kan zorgen, zou kunnen komen tussen gelijkaardige organisaties in België en China.

Op de vraag of de Chinezen in het algemeen houden van honden en katten en of er veel mensen zijn die een dier in huis hebben, verduidelijkt de heer ambassadeur China: "een oude Chinese spreuk zegt dat "de dieren de vrienden van de mensheid zijn". Tot 1000 jaar terug heeft men in China een huisdier gehad. Sommige erg bekende honden, zoals de shar-pei en de pekinees zijn afkomstig uit China. Het Chinese volk wordt erg aangetrokken door gezelschapsdieren en steeds meer families hebben tegenwoordig een hond, een kat, een vis of een vogel. Veel kinderen verkiezen zelfs een zijdworm.

De kinderen zijn enorm nieuwsgierig om het dier te zien groeien doorheen de opeenvolgende stadia, van het ei, de rups levend op een blad van de moerbeiboom, tot de cocon omgeven met zijde en in de pop.. Het bekijken van gans het verloop van de ontwikkeling van de zijdworm helpt de kinderen niet enkel om kennis te verwerven maar geeft hen de kans het gevoel van liefde te geven en verantwoordelijkheid te dragen wat voor hen gans hun leven heilzaam zal zijn."

Als antwoord op de vraag of hij zelf dieren heeft, vertrouwde Z.E. de heer ambassadeur Guan Chengyuan ons toe: "Mijn echtgenote en ikzelf zijn alle twee aangetrokken door dieren. Wij hebben twee honden in onze woning te Brussel. Zij hebben traditionele Chinese namen "Huahua" en "Lili". Het zijn goede vrienden die ons leven meer kleur en plezier geven."

INHOUDSOPGAVE

Vanuit de dispensaria	p1
De Gala 2003	p2
Europa en het dierenwelzijn	p4
Editoriaal	p5
BPAM	p6
ERWF	p7
Vrije tribune	p7
Adressenlijst	p8

HET GALA 2003 : EEN GROOT EN SCHITTEREND SUCCES

Het was een buitengewone en erg geslaagde gala-avond in aanwezigheid van HH.KK.HH. Prins Laurent, voorzitter van de Stichting, en Prinses Claire, in het prachtig kader en te midden van de rijke collecties van het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika in Tervuren, op donderdag 20 november 2003, ten voordele van de dierendispensaria van de Stichting Prins Laurent.

Al onze dank en erkentelijkheid gaat naar mevrouw Jacques Solvay, voorzitter van het Gala. Zij heeft deze avond geconcipeerd en georchestreerd met smaak, elegantie en efficiëntie zodat de genodigden er een onvergetelijke herinnering kunnen aan over houden en de opbrengst het niveau kon bereiken van onze verwachtingen.

Het was de vijfde opeenvolgende gala. Hij was ook het levende

bewijs dat de Stichting erkend wordt voor haar actie op nationaal niveau. Het waren enthousiaste genodigden uit de vier windstreken van het land die door hun aanwezigheid hun bewondering uitdrukten voor het werk van onze dispensaria ten voordele van de gezelschapsdieren van de minst bedeedden in onze samenleving.

Meer nog, de aanwezigheid van een groot aantal ministers en politieke autoriteiten, en zelfs van een groot aantal ambassadeurs en verscheidene vertegenwoordigers van de wetenschappelijke wereld bewijst dat de Stichting Prins Laurent overal belangstelling opwekt in de leidende en intellectuele kringen van onze maatschappij.

De avond van 20 november was de gelegenheid voor de voorzitter van de Stichting, Z.K.H. Prins Laurent, om

(van rechts naar links) H.H.K.K.H.H. Prins Laurent en Prinses Claire, mevrouw Jacques Solvay, voorzitter van het Gala, et Dr. Jean Bastien, gedelegeerd bestuurder, tijdens de aperitief van de gala-avond.

twee awards te overhandigen, een aan mevrouw Augier voor haar actie

ten gunste van het dierenwelzijn en de andere aan de politie van Sint-Truiden voor hun tussenkomsten ten voordele van verlaten of verdwaalde dieren (zie kaders).

De nieuwe award van de Stichting

De nieuwe award van de Stichting Prins Laurent, een mythisch en fabelachtig dier dat de grote bewegingen van de wereld aankondigt, is het werk van de Franse beeldhouwer Richard Texier. Hij is een van de belangrijkste artiesten van zijn generatie.

zijn eerste werken in het ouderlijk huis en verwaarloost zijn studie.

Als schilder en beeldhouwer van dromen, wandelingen, het denkbeeldige en de vrijheid reist hij via zijn beeldhouwwerken en zijn schilderijen doorheen magische en onbekende landschappen die volledig verzonnen zijn. Texier ontleent de elementen van zijn werk aan zijn omgeving en schept zo iets nieuws.

Hij werd geboren in 1955 in Deux-Sèvres, Frankrijk. In 1967 signeert hij

In 1973 vestigt hij zich te Parijs, gaat er schilderen en architectuur studeren.

Hij wordt doctor in de plastische kunsten aan de Sorbonne, waar hij vol passie is voor de astronomische platen van Galilei en Tycho Brahe die een van zijn inspiratiebronnen vormen. Daarna begint hij monumentale tapijten te maken en eveneens grote beeldhouwwerken in brons.

Sindsdien hebben talrijke tentoonstellingen zijn talent bekend gemaakt, zowel in Frankrijk als in het buitenland (Verenigde Staten, België, Japan, Taiwan, Nederland, Rusland).

Zijn werken kan men ook bewonderen in openbare verzamelingen : in het gebouw van de 'Assemblée nationale' in Parijs, het Europees Parlement of het Nationaal Fonds voor Hedendaagse kunst en in Franse en andere musea.

De grote zaal van het museum van Midden-Afrika dat werd gebouwd na de Wereldtentoonstelling van 1897, was rijkelijk versierd voor de gala-avond. Het hoogtepunt van de avond : een optreden aangevuld met het magische van de zaal.

In het jaar 2003 werd de Prijs van de Stichting evenwel niet uitgereikt omdat geen enkel van de voorgestelde werken de instemming van de jury heeft gekregen. We herinneren u even eraan dat de Prijs van de Stichting Prins Laurent bedoeld is om een wetenschappelijk werk, fundamenteel of op het terrein, te bekronen, verwezenlijkt door een persoon of een team, zowel in België als in het buitenland. Het gaat hier om een werk dat moet beantwoorden aan een strikte methodologie en waarvan de doelstelling erin bestaat het welzijn van de dieren te verbeteren in overeenstemming met de filosofie van de Stichting.

Laten we hopen dat de overhandiging van deze prijs enkel een uitstel is en dat er een nieuwe laureaat zal zijn tijdens de volgende gala van 2005.

Het welslagen van zo'n gala-avond als in november 2003 blijkt meer dan nodig te zijn om de doelstellingen van de Stichting verder te zetten.

Dankzij de opbrengst van die avond kunnen de drie dispensaria van de Stichting Prins Laurent, waar meer dan 1500 dieren elke maand verzorgd worden, hun activiteiten verder zetten.

Bovendien moeten we vermelden dat het aantal verzorgde dieren in onze dispensaria voortdurend stijgt.

Dit cijfer toont spijtig genoeg voldoende het nut en de bestaansreden ervan aan. En het bewijs dat de armoede ver van overwonnen is. Laten we u even eraan herinneren dat meer dan 1,2 miljoen mensen in België onder de armoedegrens leven. Maar dankzij onze dispensaria maakt de Stichting het mogelijk dat aan het dier alle weldaden worden vergoed die het heeft geschonken aan de mens door zijn aanwezigheid en gezelschap. ■

Jeanne Augier, een leven gewijd aan de dierenzaak

Wij komen nogmaals terug op de award die uitgereikt werd aan Mevrouw Jeanne Augier. Zij is PDG van het Negresco hotel te Nice (Frankrijk) en strijdt sinds vele jaren voor het respect en welzijn van de dieren.

In het vorig nummer van het journaal hebben wij haar actie toegelicht tegen de handel in honden en katten, en tegen de stierengevechten maar ook voor de verbetering van de fokkerij- en transportvoorwaarden van de dieren en eveneens ten voordele van de dierenbescherming in het algemeen.

Zij steunt op een actieve manier de vereniging "Sauvetage protection des Animaux de la Côte d'Azur" en is de initiatiefneemster van de eerste nationale dag van het respect voor dieren die plaats vond in april 2002 in het Negresco hotel waar vertegenwoordigers zijn samengekomen van grote nationale verenigingen voor dierenbescherming. Zij uit de wens dat haar land een model zou worden, dankzij de opvoeding van de kinderen maar ook dankzij een dagdagelijkse strijd tegen wreedheden door de toepassing van wetten en verdragen betreffende de handel in dieren.

Deze grote dame heeft zich tot doel gesteld het geweten van de mensen op te voeden ten voordele van het dierenwelzijn en heeft gans haar leven gewijd aan het verdedigen van het Franse patrimonium en de dierenzaak. En aangezien ze geen nakomelingen heeft, heeft ze beslist een stichting op te richten die zich na haar dood zal bezighouden met de ellende in de wereld, en zeker die van de dieren.

En vandaag, heeft mevrouw Augier na de award van de Stichting te hebben gekregen en een bezoek aan onze dispensaria om er het werk te zien dat er wordt uitgevoerd, de wens geuit een gelijkaardig dispensarium te openen in het zuiden van Frankrijk. Zij hoopt dat ze binnenkort deze wens zal kunnen concretiseren.

De afdeling dieren van de politie van Sint-Truiden

Deze werd opgericht in de zomer 2002 als antwoord op vragen en situaties waar de politie steeds meer mee te maken kreeg. De afdeling dieren bij de lokale politie van Sint-Truiden – Gingelom – Nieuwerkerken die de eerste is in haar soort in België, heeft zich gespecialiseerd in interventies waar dieren bij betrokken zijn.

Zo hebben zij in het jaar 2002 enkel al 433 rondzwervende dieren opgenomen waarvan 90% honden.

Eerst doen de politieagenten al het mogelijke om het baasje terug te vinden. Daarna wordt er besloten deze dieren in een intercommunaal opvangcentrum van de streek te plaatsen waar een moderne infrastructuur deze dieren zonder baasje op een comfortabele manier kan opvangen.

Bij de politie van Sint-Truiden leeft er een bezorgdheid voor het dierenwelzijn in het algemeen, en in het bijzonder voor honden. Deze traditie hangt samen met respect voor het milieu. Zij zijn ervan overtuigd dat hun belangstelling voor het onderwerp de houding van de bevolking tegenover de dierenwereld gunstig zal beïnvloeden en dat het recht van het dierenwelzijn een specifieke materie vormt die zou moeten deel uitmaken van de basisopleiding in de politieschool.

NATAN

WWW.NATAN.BE

EUROPA EN HET DIERENWELZIJN

HET STIERENGEVECHT VOLGENS HET OORDEEL VAN HET INTERNATIONALE HOF VAN JUSTITIE VAN DE DIERENRECHTEN

Op 24 november 2003 heeft de Stichting Prins Laurent deelgenomen aan een manifestatie met een bijzonder belang voor de dierenbescherming in Europa, en impliciet voor de bescherming van de Europese burgers; een gebeuren gericht tegen de gewelddadige praktijken van de stierengevechten.

Het Internationaal Hof van Justitie van de dierenrechten is een structuur die in 1979 door de Stichting Franz Weber naar het voorbeeld van de UNO werd opgericht. En is enkele weken geleden samengekomen te Brussel om in publieke zitting te oordelen over de verantwoordelijke autoriteiten in de Europese Unie: de regeringen van Frankrijk, Portugal en Spanje inzake hun standpunt betreffende de stierengevechten.

Gedurende een dag werd het auditorium van de Universiteit Libre van Brussel gevuld met internationale deskundigen betreffende onderwerpen verbonden met het stierengevecht en de dierenrechten, evenals deskundigen van de bescherming van de verbruikers, psychologen, journalisten en vertegenwoordigers van de niet-gouvernementele sector.

Voor hen, op het podium, stonden de portretten van hoge Europese verantwoordelijken en regeringsleiders, die beschuldigd worden van steun aan het behoud en de wildgroei van deze praktijk. Geen enkele van deze geciteerde verantwoordelijken heeft zich gemeld en de deskundigen die zijn komen getuigen en eveneens de jury

van de rechtbank hebben ze aangeklaagd tijdens het ganse proces, voor "medeplichtigheid aan zware foltering van dieren" en voor "bederf van de jeugd door de aanmoediging van openbare wreedheden, minachting voor bestaande wetten, ten voordele van lobbying voor stierengevechten, en de afwezigheid van gepaste wettelijke maatregelen om een einde te stellen aan deze praktijken".

Een van de aanwezige personen die de hevigste kritiek heeft geuit op deze traditie, was de laureate van de award die werd uitgereikt tijdens de laatste gala-avond van de Stichting Prins Laurent, mevrouw Jeanne Augier, die zich alle mogelijke moeite getroost om haar cliënten van het prestigieuze Negresco hotel te Nice te sensibiliseren voor alle weezinwekkende aspecten van het stierengevecht.

De Rechtbank is samengesteld uit een jury van negen leden en drie rechters en

heeft feiten vastgesteld die even goed gedocumenteerd waren als vreselijk door hun gewelddadige aard tegenover de dieren, en beschamend voor een publiek dat dikwijls jong en gevoelig is.

Zo benadrukt de Stichting Franz Weber in zijn nieuwsbrief (Krant Franz Weber n°64 2003) dat de gespecialiseerde milieu's er niet voor terug deinzten om activiteiten te organiseren gericht op de jongeren - om het verlies aan interesse van het publiek voor stierengevechten tegen te werken - zoals bijvoorbeeld, bezoeken van stierengevechten in scholen of gratis toegang bij stierengevechten voor kinderen jonger dan 10 jaar. De organisaties die aanwezig waren in Brussel, hebben ieder op hun beurt hun kritiek geuit tegen de verantwoordelijken van de centrale en regionale administraties en eveneens tegen de massamedia die een ne-faste reclame hebben gemaakt tegen dit "spektakel van de dood", zonder evenwel enig criterium van waarde of ethiek te vermelden in hun mediatieke keuze.

Terwijl men altijd het universele excuus van de traditie aanhaalt, blijven regionale, nationale en zelfs Europese structuren eveneens financiële hulp aanbieden, onder de vorm van subsidies, voor deze barbaarse gewoonte terwijl men vergeet dat een traditie los van haar waardecriteria absurd is en zelfs gevaarlijk. Indien men te gebonden blijft aan het idee van de absolute traditie, zonder een ethische inhoud, negeert men de sociale, wettelijke en culturele evolutie van de

moderne Europese samenleving. Maar men stelt vast dat sommigen zich meer en meer verwijderen van deze traditie. Dit feit wordt bewezen door de statistieken die opgesteld werden in de betrokken landen waar de ruime meerderheid van de bevolking, zelfs in de zones van "stierengevecht-traditie" voorstander is van de afschaffing van deze traumatiserende praktijk die "de relatie tussen mens en dier vervalst", zoals gedefinieerd door de UNESCO. Statistieken tonen bijvoorbeeld aan dat in Frankrijk, meer dan 80% van de bevolking (nog steeds volgens de krant Franz Weber n° 64/2003) tegen de stierengevechten is waarbij men in overweging neemt dat deze niet representatief is voor de Franse cultuur.

Rekening houdende met al deze argumenten, heeft het Internationale Hof van Justitie van de Dierenrechten aan de autoriteiten van de betrokken landen en van de Europese Unie gevraagd de stierengevechten af te schaffen, door elke uitzondering op de wet die dieren beschermt tegen gruweldaden, te verbieden en zo een einde te maken aan elke directe of indirecte subsidie voor stierengevechten.

Het Hof heeft de getuigenissen van de psychologen overgenomen die eraan herinnerd hebben dat de mediativering van stierengevechten enkel het geweld doet toenemen in het algemeen; en heeft in haar vonnis eveneens gevraagd dat de media elke propaganda ten voordele van de stierengevechten vermijden. ■

Veronica Williams

DE GROEP OVER HET DIERENWELZIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT VIERT ZIJN 20 JAAR

Op woensdag 14 januari 2004 heeft het Europees Parlement te Straatsburg zijn activiteiten hervat met een bijzondere opwinding die eigen is aan de periode van voor de verkiezingen. Bovendien moeten er talrijke hoogst belangrijke dossiers afgehandeld worden en andere wetgevende projecten nog voor het einde van het huidige mandaat opgestart worden. De parlementaire groepen en commissies ontmoeten elkaar regelmatig om het programma van het Iers voorzitterschap voor de periode januari - juni 2004 te herzien en te beslissen over de prioriteiten en beleidlijnen voor deze periode en te beslissen over de vooruitzichten en de onmiddellijke invloed van de Europese uitbreiding.

Midden deze intense politieke sfeer van ontwikkeling is voor de 20ste keer de Intergroep van het Europees Parlement over de Bescherming en het Behoud van de Dieren samengekomen.

Robert Evans, huidig Voorzitter van de Groep, bracht hulde aan zijn voorgangers die, twintig jaar geleden, het initiatief hebben genomen van dit forum van intellectueel debat en politieke beslissingen. Een avant-garde forum dat sedertdien een fundamentele invloed heeft gehad op de behandeling en de bescherming van de dieren in de lidstaten van de Europese Unie.

De afgevaardigde Robert Evans heeft eveneens de buitengewone vooruitgang benadrukt vertegenwoordigd door de recente invoering, in het ontwerp van Europese Grondwet van een verwijzing naar de dieren als gevoelige wezens die kunnen en moeten genieten van een

zekere juridische bescherming in het kader van de Europese Unie. De nieuwe tekst voorziet dat "wanneer de Unie en de lidstaten het beleid van de Unie formuleren en in werking stellen op het vlak van de landbouw, de visvangst, het vervoer binnen de interne markt, het onderzoek en de technologische ontwikkeling en de ruimte, zullen zij volledig rekening houden met de vereisten van het welzijn van de dieren als gevoelige wezens, terwijl de wetgevende of administratieve bepalingen gerespecteerd worden en de desbetreffende gebruiken van de Lidstaten, meer bepaald religieuze rituelen, culturele tradities en regionale patrimonien."

De waarde van deze aanvulling in het project van de fundamentele wet van de Unie is van onschatbare waarde voor het werk op het vlak van de bescherming en het behoud van de dieren, zelfs als men altijd, in reserve, de uitlaatklep behoudt van "traditie" die in sommige gevallen een dekmantel kan zijn voor de wettelijkheid van archaische of wrede praktijken, in tegen-strijd met de levensfilosofie van de meeste Europese burgers.

De Parlementaire Groep wordt door de meeste specialisten van institutionele procedures beschouwd als de meest efficiënte van het Europees Parlement en geniet van een grote internationale geloofwaardigheid. De Intergroep over de Bescherming en het Behoud van de Dieren is erin geslaagd te sensibiliseren en regels ten gunste van de dieren te laten aanvaarden, zelfs in landen zonder enige traditie op dit vlak, zoals die van het mediterrane bekken.

Robert Evans herinnerde eraan dat de Eurogroup for Animal Welfare met haar hoog professionalisme en geloofwaardigheid een van de pijlers is van de Europese lobby op het vlak van het dierenwelzijn. Hun invloed op de wetgevende wijzigingen in de communautaire verworvenheden wordt uitgebreid erkend en gewaardeerd door de institutionele actoren, en ook door de vakmensen-adviseurs te Brussel die niet aarzelen om voorbeelden te geven van successen van campagnes die met grote krachtinspanning gedragen werden door de Eurogroup (vb. de directive over het transport van dieren).

In de feestelijke sfeer van de viering van meer dan twee decennia gemeenschappelijke activiteit hebben de Intergroep van het Europees Parlement en de Eurogroup de belangrijkste lijnen van de activiteit van het Iers Voorzitterschap op het vlak van het dierenwelzijn aangekondigd en eveneens hun eigen voorstellen die pleiten voor een minder economische en minder concurrerende toepassing, en dus meer ten gunste van de betrokken dieren.

Bij deze prioriteiten neemt het project van een kader-reglementering over het transport van dieren een belangrijke plaats in, en ook een strengere aandacht bij de strictere toepassing van de reeds aangenomen Europese wetgeving (momenteel blijft het aantal van de in praktijk toegepaste communautaire regels, vooral op het vlak van het dierenwelzijn, zeer onvoldoende). De parlementaire Intergroep vraagt eveneens: de herroeping van de terugbetaling bij de export voor de levende dieren geëxporteerd naar de derde landen, een grotere waardering voor het dierenwelzijn in het kader van de herstructurering van het Communautair Landbouwbeleid alsmede de herziening van de Europese chemische politiek zonder niet gerechtvaardigde misbruiken van het gebruik van de dieren bij proefnemingen. In het meer internationaal kader van de onderhandelingen in de schoot van de Wereldhandelsorganisatie hoopt men dat men met het dierenwelzijn verder rekening zal houden tijdens de onderhandelingen.

Tenslotte zijn er meer ecologische voorstellen voorzien, ook op het vlak van de visvangst. ■

Veronica Williams

EDITORIAAL

DIEREN HEBBEN OOK RECHT OP WELZIJN

Naast haar voornaamste actie die beoogt de gezondheid van de gezelschapsdieren van de minst bedeelden van onze samenleving te behouden, wil de Stichting Prins Laurent elk initiatief verdedigen en promoten ten voordele van het dierenwelzijn in het algemeen.

Daarom verheugt zij zich erover dat, in de Europese grondwet, de dieren beschouwd zullen worden als "gevoelige dieren" en niet meer enkel als landbouwgoederen. Het gaat hier om een overwinning die verkregen werd dankzij de druk van de Scandinavische landen en verenigingen van dierenbescherming.

Het werd tijd dat zo'n beslissing die rechten geeft aan dieren, genomen werd en dat in de Europese verdragen een clausule staat over het dierenwelzijn.

In het verlengde van onze tevredenheid over deze beslissing willen wij benadrukken dat de Stichting Prins Laurent weigert ongevoelig te zijn voor wreedheid tegenover dieren en steunt de opdracht van de verenigingen van dierenbescherming in hun dagdagelijkse strijd.

Zelfs indien haar voornaamste doelstelling is een sociale rol te spelen die een synergie met zich meebrengt tussen het dierenwelzijn van dieren en het welzijn van de mens, wil de Stichting niet onverschillig zijn voor de problemen waarmee de dierenwereld geconfronteerd wordt.

De dispensaria zijn zeker prioritair maar de Stichting wil vermijden enkel op sociaal vlak te handelen en verzet zich met overtuiging tegen elke vorm van agressie of slechte behandeling tegenover de dierenwereld.

Om deze reden wil ze zich met de grootste kracht kanten tegen de slachtingen van Canadese baby zeehonden die spijtig

genoeg op nieuw actueel zijn (zie onze vrije tribune), of nog de mishandeling van de Spaanse windhonden – echte wedstrijd machines – die behandeld worden als eenvoudige koopwaar en waarvoor de vereniging Greyhounds in Nood zich voortdurend inspant om ze te redden van een zekere dood.

Zij wil eveneens de handel aanklagen in gezelschapsdieren die opgehaald worden in landen van Centraal Europa en vervoerd in ontoelaatbare en illegale omstandigheden zonder enig respect voor hygiëne of sanitaire normen.

Zij wenst verder zich te kanten tegen de corridas (zie onze rubriek : " het dierenwelzijn

gezien door Europa"), en tenslotte de zeer recente genetische manipulaties die het mogelijk maken voor eigenaars van dieren die niet te troosten zijn bij de dood van hun gezelschap, middels buitengewone tarieven, om deze te doen klonen, ... zonder garantie op succes en met alle mogelijk denkbare ethische afwijkingen.

Al deze slechte voorbeelden onder veel andere tonen de agressie en slechte behandeling aan die de mens het dier laat ondergaan. Zo ontstaat de dierenmishandeling.

De toekomstige generaties lopen het risico in de toekomst dat geweld tegen dieren te banaliseren.

Door het dier te mishandelen degradeert de mens zichzelf, is er tekort aan respect en geeft hij een zeer slecht voorbeeld voor de opvoeding van zijn kinderen.

Wij moeten er dus op letten dat we waakzaam zijn en elk initiatief ontplooiën ten gunste van het dierenwelzijn.

Vandaar prijzen wij ons gelukkig dat de Belgische regering net heeft beslist dat de invoer en handel verboden wordt van bont van honden en katten die uit Azië komen en eveneens van zeehonden op nationaal grondgebied. Het betreft hier een onbetwistbare vooruitgang die wij zeer waarderen, waarbij wij attent blijven voor het respect voor het dierenwelzijn in de wetteksten.

Dr Jean BASTIEN
Gedelegeerd bestuurder

Wij hebben zonet vernomen dat de gemeenteraad van de stad Barcelona een tekst heeft gestemd waarin de stierengevechten als wrede praktijken bestempeld worden, en waarbij gevraagd wordt aan de gewestregering om de afschaffing uit te spreken en te ijveren voor het steunen van de rechten voor dieren.

SOLVAY

Le rat en PVC

contribue à la réduction des expérimentations animales

Ce modèle réaliste de rat a été développé par Microsurgical Development, pour la formation en microchirurgie des étudiants, chirurgiens et biotechniciens.

Il permet ainsi de réduire de manière drastique les expérimentations animales dans le cadre des formations.

SOLVAY Pharmaceuticals, promoteur du projet, lui a apporté son soutien dès sa conception. S'efforçant de remplacer, réduire et de perfectionner l'emploi d'animaux de laboratoire vivants,

SOLVAY Pharmaceuticals est parvenu à réduire les expérimentations animales de 80% sur les dix dernières années.

SOLVAY Plastics a conçu un PVC souple spécial qui donne l'aspect d'un vrai rat anesthésié.

Le rat en PVC a été mis sur le marché en 1999 et suscite l'engouement. A l'avenir, nous espérons qu'il fasse partie intégrante de la formation en microchirurgie.

Pour en savoir plus ou passer une commande, veuillez consulter notre site www.microdev.nl

De PVC rat

een oplossing voor het vervangen van proefdieren

De stichting Microsurgical Development Foundation ontwikkelde een levensechte modelrat voor de microchirurgische training van studenten, chirurgen en biotechnici.

Op die manier kan het gebruik van levende dieren voor deze doeleinden sterk beperkt worden.

SOLVAY Pharmaceuticals, voorstander van het project, verleende zijn steun vanaf van bij het begin.

Door zijn streven om het gebruik van levende dieren te vervangen, te beperken en af te schaffen, slaagde SOLVAY Pharmaceuticals erin, de laatste

tien jaar, het gebruik van dieren bij zijn proeven met 80 % te verminderen.

Solvay Plastics droeg bij door een flexibel PVC waardoor de PVC rat levensecht zou aanvoelen als een verdoofde levende rat. De PVC rat kwam in 1999 op de markt en werd enthousiast onthaald. We denken dat deze rat in de toekomst een belangrijk onderdeel wordt van de microchirurgische training.

Voor meer informatie en een bestelmogelijkheid kunt u vinden op www.microdev.nl

VANUIT HET BPAM

PROEFNEMINGEN OP DIEREN DOOR DE EEUWEN HEEN

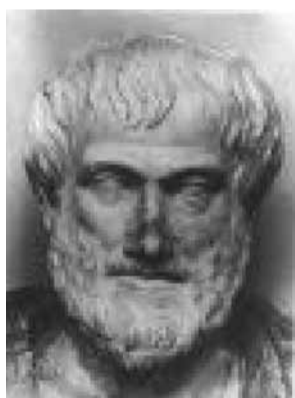
Met ingang van dit nummer van het *Journal van de Stichting* en opdat de lezers beter zouden begrijpen welke de inzet is van de proefnemingen op dieren, zal het BPAM een reeks artikels wijden aan de kroniek over proefnemingen op dieren in het westen. Een eerste artikel is gewijd aan de oudheid.

De oorsprong van de proefnemingen op dieren

De westerse samenleving waarin wij leven, heeft haar wortels voornamelijk in de Griekse en Latijnse oudheid. Dit geldt ook voor de proefnemingen op dieren. De aller-eerste getuigenissen die verwijzen naar dit soort praktijken, gaan inderdaad terug naar deze periode van de geschiedenis. In die tijd ging het voornamelijk om dissecties. Deze werden verricht met het oog op het verwerven van een betere kennis van de anatomie van het dier, maar ook door extrapolatie naar deze van de mens. De dieren die hiervoor werden gebruikt, waren levend of dood, en enkel de persoonlijke gevoeligheid voor het dierenleed van de onderzoekers was een buffer tegen wreedheid.

Bij degenen die deze praktijk hebben beoefend en van wie men de getuigenis heeft teruggevonden, vindt men grote namen terug, onder wie: Aristoteles, Herophilos, Erasistratos en Galenus.

Aristoteles (384 – 322 voor J.-C.)

Aristoteles was een Griek en werd geboren in 384 voor J.C. in Stagire – thans beter gekend als Stavros – aan de oevers van de Egeïsche zee en is

gestorven in 322 voor J.C. te Chalcis, omringd door zijn familie. Hij was de zoon van een geneesheer en hongerde naar kennis. Hij verliet zeer vlug zijn geboortestreek om zich in Athene te gaan vestigen waar hij onderricht kreeg van Plato. Hij was een briljante leerling en overtreft zeer spoedig zijn meester op vele gebieden, reden waarom Plato hem spoedig zou vragen een gedeelte van zijn cursussen te geven in zijn plaats. Tijdens deze periode begon hij met het opstellen van zijn wijs-

gerige en wetenschappelijke werken. Bij de dood van Plato vestigt hij zich in de haven van Assos, op het eiland Lesbos, waar hij zijn eigen school opent. Hij besteedt het grootste gedeelte van zijn tijd aan het onderwijs en de studie van de biologie. Tijdens deze periode startte hij ook de redactie van zijn werk over de geschiedenis van de dieren.

In 343 voor J.C. kreeg hij opdracht van Filips van Macedonië om aan zijn zoon, de latere Alexander de Grote onderricht te geven, hetgeen hem zou verplichten zijn onderzoek gedurende drie jaar op te schorten. Na deze taak keert hij terug naar zijn geboortestad om zich toe te leggen op de waarneming van huisdieren. Vijf jaar later vindt men hem terug in Pella, waar voortaan Alexander de Grote regeert. Hij sticht er een "Lyceum", een school waar hij zijn kennis doorgeeft aan zijn leerlingen. Naast zijn onderricht gaat hij verder met zijn wetenschappelijke werkzaamheden. Hij is voorstander van een systematische waarneming van de feiten en verricht talrijke secties en vivisecties. Deze werken werden door zijn tijdgenoten niet erkend en pas ten volle gewaardeerd in de 19de eeuw. Deze waarnemingen werden beschreven in meerdere werken waaronder "Het leerboek over de dieren" gewijd aan de vergelijkende anatomie en "De beweging der dieren". Bij de dood van Alexander de Grote verlaat hij Pella en sterft enkele jaren later, en laat verscheidene van zijn verhandelingen onafgewerkt achter.

Plato (428 – 348 voor J.C.)

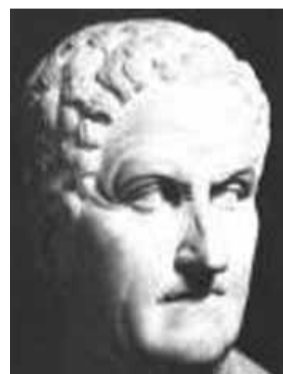
Herophilos (335 – 280 B.C)

Herophilos werd geboren in 335 voor J.C. en overlijdt in 280 voor J.C.. Erasistratos, zijn tijdgenoot en jonge collega werd geboren in 304 voor J.C. en overlijdt in 250 voor J.C.. Ze waren beide Griekse geneesheren en werkten alle twee in Alexandrië, stad gesticht in 322 voor J.C. door Alexander de Grote. Herophilos wordt beschouwd als een

van de vaders van de anatomische school en voert openbare secties uit op mensen en dieren waarbij hij een vergelijking maakte van de morfologie. Hij bestudeert zeer aandachtig het zenuwstelsel en meer in het bijzonder de structuur van de hersenen – die hij beschouwt als de zetel van het verstand – en het ruggemerg waarbij hij een onderscheid maakt tussen de motorische zenuwen en de gevoelszenuwen. Herophilos heeft eveneens interesse voor het oog, het spijsverteringssysteem, de reproductieorganen en aders en slagaders. Van al deze werkzaamheden is ons jammer genoeg geen enkel direct geschreven bewijs overgebleven. Enkel via citaten uit zijn werken hebben historici kennis kunnen nemen met zijn werken. Erasistratos zet de werkzaamheden van zijn illustere voorganger verder. Aan de hand van secties bestudeert hij onder meer het zenuwstelsel en het cardiovasculair systeem. Hij formuleert eveneens talrijke veronderstellingen over de werking van het menselijk lichaam. Bij zijn dood zal de praktijk van de sectie een lange tijd van verval kennen. Men zal moeten wachten op het Oude Rome en Galenus om de sectie opnieuw op het voorplan te brengen als techniek voor het verwerven van kennis over de levende wezens.

Galenus (131-201 na J.C.)

Galenus wordt geboren te Pergamom in Klein-Azië in het jaar 131 na J.C. en sterft omstreeks 201. Als jongeling onderneemt hij studies in de wijsbegeerte en de logica

maar hij gaat een andere richting uit als gevolg van een profetische droom van zijn

vader, waarin deze laatste zijn zoon een beroemd geneesheer ziet worden. Na een lange opleiding bij de grootste therapeuten van zijn tijd, keert hij terug naar Pergamom waar zijn werk bij de gladiatoren hem de gelegenheid biedt zijn kennis van de chirurgie te vervolmaken en nieuwe behandelingen uit te proberen. Hij is vreselijk ambitieus en verlaat zijn geboortestad en zijn post om naar de hoofdstad van het Romeinse Rijk te trekken waar zijn talent snel wordt erkend. Hij wordt beroemd en benijd en wordt de huisgeneesheer van Keizer Marcus Aurelius. Als arts ligt Galenus in het verlengde van het denken van Hippocrates (460 tot 377 voor J. C.) – beroemd arts uit de Oudheid – maar wanneer het gaat om anatomie of fysiologie vindt hij zijn inspiratie hoofdzakelijk bij het onderricht van Aristoteles. Om zijn kennis te vervolmaken en omdat hij ervan uitgaat dat de anatomie aan de basis ligt van de geneeskunde voert hij secties uit op lijken en doet hij vivisecties zonder verdoving. Aangezien secties op levende mensen verboden zijn, werkt hij op dieren – onder meer op geiten, apen, honden, zwijnen en olifanten – en extrapoleert de ingezamelde gegevens op de mens, hetgeen hem ertoe zal leiden enkele foutieve stellingen te verkondigen. Tijdens deze secties waarvan er sommige in het openbaar worden uitgevoerd, verkent hij de anatomie en de fysiologie van de urine-, cardiovasculaire en zenuwstelsels.

Hij is gevoelig voor het leed der dieren en verkiest, bij de studie van de hersenen en de zenuwen, te werken op zwijnen eerder dan op apen om te vermijden hun lijden te zien op hun gelaat. Hij is een vruchtbaar auteur en stelt ongeveer 500 verhandelingen samen, waaronder een catalogus van secties verwezenlijkt door zijn voorgangers en door hemzelf en eveneens een verhandeling over instrumenten en de methodologie die men gebruikt bij dergelijke proefnemingen. Deze werken hebben in het westen lang als voorbeeld gediend en we moeten wachten tot de Renaissance (15de eeuw) vooraleer zijn geschriften op een nog schuchtere manier op losse schroeven worden gezet. ■

Bénédicte Schils

Wetenschappelijke secretaresse, BPAM

Het volgend artikel uit deze reeks over proefnemingen op dieren zal betrekking hebben op de middeleeuwen.

IN HET PALEIS DER ACADEMIEN : DE TWEDE WETENSCHAPPELIJKE DAG VAN HET PLATFORM

De tweede Wetenschappelijke Dag van het Platform van de Stichting Prins Laurent heeft plaatsgevonden op 21 april ll., in het prestigieus kader van het Paleis der Academiën onder het Voorzitterschap van Z.K.H. Prins Laurent en met de medewerking van de heer Philippe Busquin, Europees commissaris belast met Onderzoek, om er te discussiëren, zowel op het ethische als op het wetenschappelijke vlak, over het thema: "Alternatieve methoden voor dierproeven: iets nieuws in België?"

Deze dag ligt in het verlengde van de eerste dag die plaats heeft gevonden in juni 2002 in het Huis van de Stichting gedurende dewelke het concept van de 3 "V's" op kritische wijze werd behandeld (ethische wijze van de dierproeven, productie van monoclonale antilichamen en evolutie van de statistieken van het gebruik van proefdieren). Het doel van deze tweede dag was het voorstellen van voorbeelden van ontwikkelingen van beduidende alternatieven en verwezenlijkte vooruitgang, aan een publiek van onderzoekers

uit de academische en industriële wereld en eveneens vertegenwoordigers van de betrokken ministeries en de dierenbescherming.

De studiedag werd onderverdeeld in drie grote modules:

- de strategieën van technologische innovaties op het vlak van alternatieven;
- de in vitro methodologieën die twee projecten van prevalidatie belichten die in België werden aangevat en onze grenzen overschrijden

(te weten het onderzoek op het vlak van hormonale toxiciteit en de studie van de levende gereconstrueerde menselijke cornea); deze twee studiedomeinen maken het mogelijk het proefdier te vervangen;

- de in numero en in silico technologische innovaties (mathematische modelvorming) die op een anticiperende manier werden behandeld.

Wij zullen uiteraard meer in detail terugkomen op deze dag in ons volgend nummer. ■

EQUINE RESEARCH AND WELFARE FUND

HOE MOETEN WE HET VEULEN VAN ZIJN MOEDER AFHALEN

Het leek ons interessant in het huidige nummer van het *Journal van de Stichting enkele raadgevingen te verstrekken over de meest wenselijke manier om het veulen van de moeder af te halen.*

Wat is afhalen ?

Afhalen of stoppen met spenen is het moment van de definitieve scheiding van de moeder van het veulen om het zelfstandig te maken, aangezien het niet langer zal kunnen genieten van de moedermelk noch van de geruststellende aanwezigheid van de moeder. Dit zal onvermijdelijk een wijziging met zich meebrengen in de ontwikkeling van het veulen en zal het voor de moeder mogelijk maken eventueel een sportieve carrière terug op te nemen, of een gebruik als voltijds rijpaard, of nog als fokmerrie die al haar energie nodig heeft voor de ontwikkeling van een foetus.

Wat is het beste moment om te stoppen met spenen ?

Het stoppen met spenen moet worden voorbereid. De fokker zal alles in het werk moeten stellen om de scheiding zo optimaal mogelijk te laten verlopen want het stoppen met spenen is nooit een eenvoudig moment en overhaast tewerk gaan kan enkel de stress opdrijven zowel bij het veulen als bij de merrie. De ideale periode ligt zo'n zes maanden na het werpen. Bij wilde paarden bijvoorbeeld is het niet ongebruikelijk dat veulens van 2 jaar nog altijd aan de zijde van hun moeder meelopen. Indien de merrie zwanger is, zal deze scheiding zich op natuurlijke wijze voordoen wanneer de merrie opnieuw zal moeten veulen.

De verschillende methoden van afhalen Het brutaal stoppen

Zoals de term het aanduidt, is deze manier van stoppen snel en radicaal. Het geeft meer trauma voor het veulen en bestaat erin de scheiding van het veulen en de merrie meteen en definitief door te voeren. Deze methode is riskant voor het veulen omdat dit door de situatie onder stress en verschrikt raakt. Soms gebeurt het dat het zich als gevolg verwondt. Het is tot alles in staat om zijn moeder terug te vinden. Het kan zelfs in een wanhoopspoging trachten over de poort van zijn box te springen of doorheen de afsluitingen te willen geraken.

Het geleidelijk afhalen

Deze manier van stoppen verloopt stapsgewijs waardoor de merrie en haar veulen zich beetje bij beetje kunnen aanpassen aan hun toekomstige scheiding. De fokker moet in dit geval dan ook veel meer tijd aan besteden dan in het eerste geval.

In het begin zullen zij in de loop van de dag (vanaf de 3de maand, wanneer de merrie gedresseerd is) een uur afzonderlijk doorbrengen. Vervolgens wordt de scheidingsperiode beetje bij beetje langer tot zij een ganse nacht gescheiden worden en tenslotte definitief.

Ideaal is dat het veulen in contact kan worden gebracht met andere veulens die reeds afgehaald zijn, een pony of een ruïn die als speelkameraad kunnen optreden om het de stress van de scheiding te kunnen doen vergeten. Gedurende deze zelfde periode zal ook vooraf het aanleren van een andere voedingswijze worden voorzien.

Granen en voeder zullen geleidelijk de moedermelk vervangen.

Ideaal is om omstreeks de 3de maand de band tussen het veulen en de mens te versterken door het aanbrengen van een halster, het licht roskammen, manipulaties met de hand en strelingen die de menselijke aanwezigheid voor het veulen aangenaam zal maken

De gevolgen voor het welzijn van de merrie en het veulen

Uit psychologisch oogpunt is het vanzelfsprekend dat de geleidelijke methode de meest gepaste is voor de merrie en het veulen.

Voor het veulen : de geleidelijke methode is ideaal. Het veulen beschikt zo over aanknopingspunten, een zekere zelfstandigheid en een kennis van de conventionele codetaal tussen hem en de mens. Zijn angst zal reeds geregulariseerd zijn.

Voor de merrie : voor haar betekent de geleidelijke methode ook minder stress. Ze is reeds gewoon geraakt aan de afwezigheid van haar jong en zal minder stress

hebben en op 24 u zal zij zich aanpassen aan het nieuw bestaan. Toch valt het aan te raden de merrie af te zonderen van haar soortgenoten die hun veulen altijd bij zich hebben. Het risico bestaat inderdaad dat de merrie, zonder haar veulen, zich het jong van een andere merrie zou kunnen toe-eigenen.

Uiteraard moet rekening gehouden worden met het karakter van de moeder en haar veulen. Een evenwichtige, vertrouwensvolle, vaak goed aangepakte merrie zal de scheiding gemakkelijker aanvaarden.

De brutale methode zal gepaard gaan met een uitwisseling van wanhoopskreten tussen de merrie en haar veulen.

Behouden merrie en veulen ook na het spenen bijzondere banden ?

Vaak wordt het veulen definitief gescheiden van de merrie. Hierdoor valt het contact tussen beide dan ook weg.

Toch kan het gebeuren dat in een privé fokkerij het veulen, na ten minste een week scheiding, in vrijheid wordt gesteld in dezelfde weide als de moeder. Het is leuk dan te kunnen vaststellen dat beide zich herkennen aan de reuk, maar dat de moeder een afwijzende houding aanneemt ten opzichte van het jong dat zoekt om haar te volgen in haar verplaatsingen. Zij heeft begrepen dat het zelfstandig moet zijn en dwingt het het te blijven.

In elke fokkerij zijn de kennis van het paard en de ervaring de wezenlijke elementen bij de opvoeding van het paard en zijn welzijn en zijn behandeling. Zonder een zekere kennis over het dierenwelzijn, bestaat het risico dat de doelstellingen van het fokken niet worden gehaald. ■

Fabienne Pyr

VRIJE TRIBUNE

AAN ONZE CANADESE VRIENDEN

Waar wachten jullie op om uw parlementsleden te vragen een regering te ontslaan die, door het einde van het moratorium uit te vaardigen en de massale uitroeiing van jonge zeehonden toe te laten op een onverdraaglijk wrede manier de schande en het misprijzen heeft uitgelokt van de publieke opinie van de hele wereld.

Het volstond dat deze mening het gelaat van de slachters visualiseert, de brutaliteit van hun gebaren en hun hardnekkigheid bij het stropen van hun, soms nog levende slachtoffers om het land tot schande te maken.

Deze aanslag op het leefmilieu dat ons allen toebehoort en deze onmenselijkheid zou men nog kunnen bedenken in een achterlijk land of in een dictatuur maar toch nooit in een democratisch en beschaafd land.

Begrijpen jullie dan niet dat jullie gemanipuleerd worden met voorwendsels die even vals zijn als de massavernietigingswapens die zo dierbaar zijn voor onze Amerikaanse burgers.

Het voornaamste voorwendsel zou de overbevolking van de zeehonden en hun overdreven verbruik van vissen zijn die de belangen schaden van de Canadese visserij.

Niets is minder vals !

Zij die, zoals ik, jarenlang gestreden hebben om het moratorium te verkrijgen, dat thans eenzijdig werd ingetrokken, kennen deze argumenten goed en hebben telkens weer

Foto F. SABLON

hun ongegrondheid aangetoond.

Het probleem stelt zich in omgekeerde bewoordingen. Het gevaar ligt in de overdrijvingen van de visvangst die het voortbestaan van de onderzeese soorten en niet het verbruik van de zeehonden in gevaar brengen.

Eens te meer wordt, om het egoïsme te dienen van een industrie, een aanslag gepleegd op de natuur, die sedert de wereld bestaat, nooit behoefte heeft gehad aan hulp voor zelfregulering.

Een dergelijke houding is zodanig alledaags dat men er zich niet meer over verwondert behalve wanneer het te laat is. Storend is hier niet alleen de wreedheid van de methode en het louter commercieel oogmerk dat als ecologisch wordt voorgesteld.

Wees er dan niet over verwonderd, beste

Canadese vrienden, indien uw land deze keer meer zou boeten voor deze wreedheden dan dat ze het land iets opbrengen.

In ons land werden reeds maatregelen genomen op initiatief van de ministers Freya Vandenbossche en Fientje Moerman om de invoer te verbieden van de producten van de slachtpartijen.

Alles wat dierenbescherming, respect voor het milieu en humanisme betreft, gaat zich verenigen om van Europa gelijkaardige maatregelen te verkrijgen.

In het Europees Parlement groeit reeds een belangrijke meerderheid om een directive van verbod te eisen.

De publieke opinie verwacht echter een mobilisatie voor de boycot van de Canadese producten en zijn toerisme, zolang de federa-

le regering niet terugkomt op haar beslissing om deze onmenselijke jacht toe te laten.

Men zal er voor jullie, Canadese vrienden, een pervers effect van de beslissing van uw regering aan toevoegen. Het gaat om de gevolgen van deze op het lot van de Eskimo bevolkingsgroepen. In de onderhandelingen over het gevraagde moratorium door de vertegenwoordigers van de dierenbescherming werd overeengekomen dat de voorvaderlijke jacht van de Eskimo's er niet zou bij betrokken zijn; deze respecteert een minimum aan menselijkheid en vertegenwoordigt maar een klein percentage van de zeehondenbevolking.

De tegenmaatregelen die door Europa zullen genomen worden, zullen niet alle voors en tegens in aanmerking nemen omdat men niet de afkomst van de producten kan onderscheiden.

Wat wil je nu, wanneer je een slechte actie voorbereidt en je je bezighoudt met manipulaties om deze te kunnen rechtvaardigen, kan je niet alles voorzien.

We kunnen enkel hopen dat de Canadese burgers in elke van de provincies die dit enorm land vormen, de fierheid zullen hebben om te eisen dat, onmiddellijk, een einde wordt gesteld aan een praktijk die hun land te schande maakt. ■

Roland GILLET
Ere-Senator

UW HULP IS WAARDEVOL: DE STICHTING KAN UW STEUN GEBRUIKEN

De Stichting Prins Laurent is een door de Staat erkende instelling van openbaar nut die voor haar financiering afhankelijk is van giften, sponsoring en het mecenaat.

U kan haar steunen in haar strijd voor het welzijn van de huisdieren en wilde dieren.

Door een gift

Vanaf een gift van 30 € wordt u vriend of vriendin van de Stichting Prins Laurent en ontvangt u de krant, die u zal inlichten over haar activiteiten en projecten.

- Door een storting van 30 € wordt u sympathiserende vriend (in)
- Door een storting van 50 € wordt u beschermende vriend(in)
- Door een storting van 125 € wordt u trouwe vriend(in)

Voor een gift vanaf 30 € wordt een fiscaal attest afgeleverd voor belastingvrijstelling.

De giften moeten gestort worden op rekeningnummer 603-1052681-81 van de Stichting Prins Laurent.

Indien u echter de meer specifieke activiteiten van de dierendispensaria wil steunen, dan vermeldt u, op hetzelfde rekeningnummer 603-1052681-81 met vermelding "Dispensaria Stichting Prins Laurent".

U wordt eveneens vriend(in) van de Stichting en geniet van dezelfde voordelen, terwijl u tevens de verzekering hebt dat uw gift ten goede komt aan de verzorging van de gezelschapsdieren van de minst begunstigen.

Door een doorlopende opdracht

U kiest het bedrag dat u maandelijks wenst te storten aan de Stichting terwijl u de vrijheid behoudt op elk ogenblik een einde te stellen aan de doorlopende opdracht. Hierdoor kunnen wij de administratieve onkosten verminderen door een beperking van de mailings en onze acties ten gunste van het welzijn der dieren beter plannen.

Door een legaat

Een legaat is een wilsbeschikking die kosteloos kan worden gedaan door middel van een testament. Het testament is een handeling waarbij de erflater bepaalt wat er met het geheel of een gedeelte van zijn goederen zal dienen te gebeuren wanneer hij er niet meer zal zijn, en die hij steeds kan herroepen.

Een legaat heeft dus enkel kracht van wet in geval van overlijden. Hierin ligt dus het verschil met een gift gedaan door een nog levend persoon, die zich onmiddellijk en onherroepelijk ontdoet van een gedeelte van zijn goederen.

Hoewel niet volstrekt noodzakelijk, is het aangewezen uw notaris te raadplegen.

Een eigenhandig geschreven testament (holografisch testament) is geldig op voorwaarde dat het volledig eigenhandig is opgesteld, gedateerd en ondertekend. Hieronder vindt u een tekst die als voorbeeld kan dienen en als zodanig kan worden overgeschreven op een gewoon blad briefpapier en bij een notaris kan worden gedeponeerd, desgevallend onder de vorm van een codicil bij een hoofdtestament.

Ik, ondergetekende (naam en alle voornamen) verblijvend te (volledig adres) legateert aan de Stichting Prins Laurent voor het Welzijn van de Huisdieren en de Wilde Dieren, een instelling van openbaar nut, waarvan de zetel gevestigd is Paul Deschanellaan, 36-38 te 1030 Brussel de som van (bedrag voluit geschreven) de volgende goederen (beschrijving van alle roerende en onroerende goederen).

Gedaan te (woonplaats) op (datum, dag, maand en jaar – voluit geschreven).

Handtekening

Weet u dat het belastingpercentage van erfenisrechten voor vzw's, en dus voor onze Stichting, 12,5 % bedragen in het Brussels Gewest en 8,8 % in het Vlaams Gewest en het Waals Gewest.

Ze zijn evenwel ontegenzeggelijk hoger voor erfgenamen die geen familieband hebben of een band van verre verwantschap met de overledene; in dat geval kan dit een plafond bereiken van 65% in het Vlaams Gewest en 80 % in het Brussels en het Waals Gewest.

LAATSTE NIEUWS

Oscar, de yorkshire van mevrouw Rosine Demaret die haar gebouw in de Paul Deschanellaan aan de Stichting Prins Laurent heeft geschonken, is gestorven op 7 april ll. Hij was 13 jaar en leed aan kanker.

Toen mevrouw Demaret gestorven is, werd Oscar opgenomen en verzorgd door haar vriendin mevrouw Delhaye die ook een grote vriendin van de Stichting Prins Laurent is.

ONZE VOORZITTER OP HET TERREIN DE KINDEREN VAN SINT-MARIA AALTER HEBBEN EEN INTERNETSITE ONTWERPEN OVER VOGELS.

Z.K.H. Prins Laurent, voorzitter van de Stichting, heeft in januari ll. een bezoek gebracht aan de lagere school Tabor Sint-Godelieve in Sint-Maria-Aalter, op uitnodiging van leerlingen van het vierde leerjaar om er kennis te maken met de internet site die ze gemaakt en gewijzigd hebben aan de vogelbescherming.

De kinderen hebben onze voorzitter met veel enthousiasme en al zingend verwelkomd. Daarna hebben zij hem hun passie voor vogels getoond die ze geconcretiseerd hebben onder de vorm van een club via internet.

Prins Laurent heeft deze nog zo jonge leerlingen gefeliciteerd met hun dynamisme. Zij hebben hier een middel gevonden om de bescherming van de natuur en hun interesse voor de dierenwereld te verenigen met de nieuwe technologie verbonden met de informatica.

ADRESSENLIJST

CENTRALE ADMINISTRATIE

Paul Deschanellaan, 36-38
1030 Brussel
Tel. 02 2430897
Fax : 02 2430947

E-mail : mail@stichting-prins-laurent.be
Internetsite : www.stichting-prins-laurent.be

DIERENDISPENSARIUM VAN BRUSSEL

Vossenplein, 72-73
1000 Brussel
Tel. 02 5116646
Fax : 02 5110737
Consultaties : van maandag

tot vrijdag van 9 u. tot 12 u.
Secretariaat : van maandag tot vrijdag van 9 u. tot 15 u.

E-mail : dispensariumBXL@stichting-prins-laurent.be

DIERENDISPENSARIUM VAN SERAING

Place des Verriers, 14
4100 Seraing
Tel/Fax : 04 3383938
Consultaties : van maandag tot vrijdag van 10 u. tot 12 u.
Secretariaat : van maandag

tot vrijdag van 9u. tot 12u30
E-mail : fondationprinslaurent@skynet.be

DIERENDISPENSARIUM VAN ANTWERPEN

Sint-Bernardsesteenweg, 424
2020 Antwerpen

Tel. : 03/2162960
Fax : 03/2162965

Consultaties en secretariaat : van maandag tot vrijdag van 10u. tot 13 u.
E-mail : greet.nolmans@stichting-prins-laurent.be

BPAM (BELGISCH PLATFORM VOOR ALTERNATIEVE METHODEN)

Paul Deschanellaan, 36-38
1030 Brussel

Tel. 02 2449705
Fax : 02 2430947

E-mail: paul.beaufays@stichting-prins-laurent.be
Rekeningsnummer: 603-1050818-37

EQUINE RESEARCH & WELFARE FUND

Paul Deschanellaan, 36-38
1030 Brussel
Tel. 02 2430897
Fax : 02 2430947
GSM F.Pyr: 0473 80 37 26

Internetsite: http://users.swing.be/erf
E-mail: f-pyr@netcourrier.com

HOOFDREDACTEUR

Chantal Schaller

REDACTIESECRETARIS

Michel de Valensart Schoenmaeckers

REDACTIECOMITE

Dr Jean Bastien, Dr Joseph-Paul Beaufays, Carine Gielis, Pr. Pierre Lekeux, Fabienne Pyr, Benedicte Schils, Wim Toebosch, Verónica Williams

ADMINISTRATIE

Valérie Bal, Isabel Torres, Patricia Van Gysel.

FOTO'S

Francis Verhaegen, Didier Vandenbosch.

TEKENINGEN

Royer

NEDERLANDSTALIGE VERSIE

Jean Engels, Isabel Torres

LAY-OUT EN DRUKWERK

DPS

WEBSITE

Marketane-Internet Consultants

Deze krant is gedrukt op Cycclusprint de dalum in 100% recycleerd

Verantwoordelijke uitgever : Jean Bastien, Paul Deschanellaan 36-38 - 1030 Brussel
© Stichting Prins Laurent 2004